

Les idees noves

Us heu preguntat d'on sorgeixen les idees noves dins d'un grup social? La resposta és senzilla: de la gent, dels creadors d'idees. Però, com és que hi ha gent que té idees noves i d'altres que no? Com és conforma una nova idea que mai ha existit? On neix? On creix?

Hi ha dues condicions per tal que pugui aparèixer una idea nova dins d'un entorn o àmbit molt concret. Dues condicions que s'han d'esdevenir al mateix temps. La primera: la persona creadora d'idees noves ha de tenir unes competències o habilitats que el faran ser un autèntic caçador o creador de noves idees. Ha de ser comunicador, escoltador pacient, tastaolletes... Capacitats de fàcil aprenentatge si hi ha la disposició i la necessitat. La segona condició és el context social per on es belluga el creador d'idees, el context on podrà intercanviar i accedir a noves informacions.

El context social on viu el creador d'idees és clau. La gent que viu dins la intersecció de dos o més grups socials té possibilitats més grans de tenir idees noves. Les formes de pensar o comportar-se són més semblants dins d'un grup que entre grups diferents. Els forners parlen de pa entre ells i els ornitòlegs d'ocells. Però, imagineu-vos un ornitòleg aficionat que sigui forner. Quines idees poden aparèixer de la fusió d'aquests dos mons? Pans en forma de rossinyols? La gent que està en contacte amb grups diferents, també està més en contacte amb altres formes de pensar i de comportar-se i, per tant, té accés a informacions noves. Tenen més alternatives que els que es mouen sempre en un món tancat i endogàmic on les informacions sempre són le matixes.

Einstein ja ho va dir: "si busques resultats diferents, no facis sempre el mateix". Suposant que tinguis totes les capacitats d'una ment creativa, si sempre busques idees parlant amb la mateixa gent sobre les mateixes coses, segurament no trobaràs res de nou que pugui hibridar-se amb el que coneixes i, com a resultat, crear una idea nova. Buscar nous contextos, noves experiències i nova gent és cabdal per trobar quelcom nou.

Hi ha clars exemples de professions on el canvi de context és indispensable. Per exemple, els exploradors o científics són autèntics creadors d'idees noves. Els exploradors, empesos per la seva curiositat, ambicions i, sovint, necessitat, descobreixen nous mons i aporten informacions noves als mons vells i els transformen radicalment. I els científics, llegint constantment articles i publicacions novedoses o intercaviant idees amb col·legues d'altres disciplines, aconsegueixen resultats semblants. També, qui més qui menys, dins dels seu món professional i tenint ganes de canvi i millora, recerca informacions novedoses per concebre idees noves i poder progressar.

En definitiva, un estructura social oberta en la qual hi hagi molt contacte entre grups és avantatjosa per a la creació de noves idees. És clau l'estructura dinàmica en què les persones és relacionen amb altres persones d'altres grups. Una societat com aquesta esdevé creativa i no acomodada. Però no només fa falta això. No totes les idees noves són noves de debò, ni totes són bones o fan progressar a la societat quan es porten a terme. Hi ha personatges que reinventen la roda o la sopa d'all. I n'hi ha alguns que no inclouen les bones intencions en les seves invencions. Les idees bones i noves són aquelles que, a la curta i a la llarga, fan una societat més justa i més equitativa a nivell local i a global.